कल्पतरु *u.* **कल्पद्रुम** *m.* der (*mythische*) Wunschbaum.
कल्पधेनु *f.* die (*mythische*) Wunschkuh.
कल्पन *n.* das Bilden, Erfinden; *f.* **आ** Anfertigung, Bereitung, Erfindung, Vorstellung, Gebilde, Form.
कल्पपादप *u.* **कल्पवृक्ष** *m.* = **कल्पतरु**.
कल्पसूत्र *n.* Ritualsûtra.
कल्पान्त *m.* Ende einer Weltperiode, Weltuntergang.
कल्पलोकिन् flammend, funkelnd.
कल्मष *n.* Fleck, Schmutz, Sünde. *Abstr.* **°ता** *f.*
कल्माष, *f.* **ई** schwarzgefleckt (*Abstr.* **°ता** *f.*); *m. N. eines Schlangendämons*; *n.* Fleck.
कल्य gesund, rüstig, kräftig (*Abstr.* **°ता** *f.*); geschickt, bereit zu (*Loc.*). *n.* Gesundheit; Frühe, Tagesanbruch; berauschendes Getränk.
कल्याण, *f.* **कल्याणी** schön, gut, trefflich, glücklich; *n.* das Gute, Tugend, Glück, Segen.
कल्याणकटक *N. eines Ortes.*
कल्याणसूचक glückverkündend.*
कल्लोल *m.* Welle.
कल्हण *m. N. eines Schriftstellers,*
कवक *n.* Pilz.
कवच *m. n.* Panzer, Jacke; Rinde.
कवचधर *m.* Panzerträger (= Jüngling).
कवचिन् gepanzert.
कवन्ध *m. n.* Tonne (*bildl. von Wolke u. Bauch*), Rumpf.
कवल *m.* Mundvoll, Bissen.
कवलन verschluckend.
कवलय्, **°यति** verschlucken; *p.p.* **कवलित**.
कवष् *u.* **कवष** (*f.* **कपषी**) klaffend, aufgesperrt.
कवि klug, weise; *m.* ein Weiser, Dichter.
कविक्रतु voll weiser Einsicht.
कवित्व *n.* Weisheit (*auch* **°त्वन** *n.*); Dichtkunst, Dichtergabe (*auch* **कविता** *f.*).
कविपुत्र *m. N. eines Dichters.*
कविराज *m.* Dichterkönig; *Name eines Dichters.*
कविशस्त *u.* **कविशस्त** von Weisen gesprochen *o.* gepriesen.
कवोष्ण lauwarm. *Abstr.* **°ता** *f.*
कव्य = **कवि**; *m. Pl.* Art Manen; *n.* eine Art Manenopfer (*meist zus. mit* **हव्य**).
कश *m.* eine Art Nagetier; Peitsche; *f.* **कशा** Peitsche, Zügel.
कशावन्त् mit einer Peitsche versehen; geifselschwingend.
कशिपु *m. n.* Matte, Kissen.
कशीका *f.* Wiesel.
कश्मल, *f.* **आ** *u.* **ई**, schmutzig; *n.* Schmutz.
कश्मीर *m. Pl. Volksname.*
कश्यप schwarzzahnig; *m.* Schildkröte, Art göttliches Wesen; *N. verschiedener Rishis.*
कष्, **कषति, ते** reiben, schaben, kratzen.
कष (—°) reibend, abbröckelnd.
कषण *n.* das Reiben, die Reibung.
कषाय zusammenziehend, scharf (*schmeckend*); wohlriechend; rot; *m.* Röte, Leidenschaft; *n.* ein rotgelbes Gewand.
कष्ट schlimm, arg, böse, rauh; *n.* Übel, Jammer, Elend, Not. —°, *Abl. u. Instr.* mit Mühe, mit Not. **कष्टम्** *dass.*; *Interj.* o Jammer, o weh! *oft nach* **धिक्** *o.* **हा धिक्**.
कष्टतपस् sich hart kasteiend.
कस्, **कसति** *mit* **वि** sich spalten, sich öffnen, aufblühen, sich verbreiten. *p.p.* **विकसित** aufgeblüht, erschlossen, ausgebreitet. *Caus.* **विकासयति** öffnen, erschliefsen.
कसुन् *das Infinitiv-Suffix* as (*g.*).
कस्तम्भी *f.* Stütze an der Wagendeichsel.
(*)**कस्तुरिका**) *u.* **कस्तुरी** *f.* Moschus.
कस्माद् (*Abl.adv.*) woher? weshalb? warum?
कहोड *m. N. eines Mannes*; *n. N. einer Schrift dess.*
कह्लार *n.* Blüte der weifsen Wasserlilie.
1. **का** (°—) = **कद्** *o.* **कु** (—°).
2. **का** *s.* **कन्**.
काञ्चि *m.* Becher.
काण्य messingen; *n.* Messing.
काण्यपात्र *n.*, **°त्री** *f.* ein Gefäfs aus Messing.
काक *m.* Krähe; *f.* **ई** Krähenweibchen.
काकपक्ष *m.* Krähenflügel; Schläfenlocke (—° *auch* **काकपक्षक**).